

У пошані до піонерів - тицею до молоді!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
424-0237
424-0807
УНСоюз: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
Барель 7-4128
УНСоюз: Барель 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 188. П'ЯТНИЦЯ, 16-го ЖОВТНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 16, 1970 No. 188. VOL. LXXVII.

КОРОТКІ ВІСТІ

Четвер, 15 жовтня 1970

В АМЕРИЦІ

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ СЕНАТУ СХВАЛИЛА ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ОБМЕЖЕННЯ ІМПОРТУ різних текстильних та шкіряних виробів, у тому і взуття, з-за кордону: 9 голосів були за, проти — 3. Цей законопроект дехто з критиків розглядає, як повернення ЗСА до економічного протекціонізму, але він є важливим для підтримки американської економіки. Сподіваються, що запропоновані зміни в імпортовій політиці щодо текстильно-взуткових виробів будуть передані на розгляд Сенату, але аж після виборів.

РЕСПУБЛІКАНСЬКІ ПРОВІДНИКИ В ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПІДТРИМАЛИ ЗАХОДИ ДЕМОКРАТІВ про зміну 60-літньої давності закону системи старшинства. За новим планом, всі члени Палати Репрезентантів з республіканської партії мали б таємно вибрати між собою члена для кожної комісії, а вони мали б вибрати між собою голову Комісії, — якщо республіканці в Палаті матимуть більшість, коли ж будуть у меншості, то така особа буде представником меншості.

ПІСЛЯ МАЙЖЕ ОДНОМІСЯЧНИХ ПЕРЕГОВОРІВ СТРАЙКУЮЧІ працівники в апартаментових будинках на Бронксі вирішили прийняти страйк. Однак вони висунили умови, що власники будинків і представники страйкарів швидко ратифікують і підпишуть договір. Страйкуючі домагалися підвищення платні.

ХОЧА ЗБУНТОВАНИ СТУДЕНТИ - МАРКСИСТИ ЩЕ ОКУПАЮТЬ КІЛЬКА БУДИНКІВ У ЛІА ПАЗ, столиці Болівії, але вже у вівторок 13 жовтня після дводнявних перерви й революційних розривів уперше відкрито там школи та крамниці. Президент Болівії ген. Торрес нараджується з урядом, а праві кола з армії готуються до наступу проти бунтівливих студентів, які замкнулися у стінах університету.

ПРЕДСТАВНИК "ФРОНТУ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ КВЕБЕКУ" ПОВІДОМИВ, що ця терористична організація готує дещо злагідніший план, за яким вона випустила б на волю двох викрадених осіб — Д. Кросса та П. Ляпоре. Спершу "Фронт" домагався 500 тис. доларів та випущення з тюрми 23 "політичних в'язнів". Представником того "Фронту" є адвокат Леміс, симпатик "повалення капіталізму" й відокремлення Квебекської області від Канади. Терористи скопили обох закладників ще минулого тижня. З найновіших повідомлень виходить, що вони починають схилитися до злагіднення своїх вимог.

У СВІТІ

ДО ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ЗБІЖДАЮТЬСЯ вже достоянники з усіх держав світу на святкування 25-тирічного ювілею цієї міжнародної організації. Але багато сподіваних райців проводирів — не прибудуть. Тому, що союветський прем'єр Алексій Косигін рішив не приїхати з уваги на війн антивоєтську кампанію Америки — то й прем'єри Польщі, Мадагаскару, Чехо-Словаччини й Болгарії схилювали рішення залишитися дома, а приїдуть до Нью-Йорку тільки їх міністри закордонних справ. Советський міністр Андрей Громико прибув уже, а з комуністичних європейських держав тільки президент Чехословаччини Карел Чашек. З уваги на смерть єгипетського президента Гамалі Абделя Насера не приїде ніхто з арабських лідерів ані президентів, тільки їх міністри закордонних справ.

РЕСПУБЛІКА ФІДЖІ СТАЛА 127-м членом Об'єднаних Націй. Вона дістала самостійність в п'ятницю минулого тижня після того, як впродовж 96-ох років була британською колонією. ЗСА приєдналася до одноголосного рішення в цих справах Генеральної Асамблеї ОН 13 жовтня, але застереглася, що треба буде уважливше розглядати подання "мікроскопічних" країн на прийняття їх до ОН. Фіджі нараховують пів мільйона мешканців.

ІНДОНЕЗІЯ ВІДМОВИЛАСЯ прийняти на себе роль посередника у В'єтнамському конфлікті: її міністр закордонних справ Адам Малік заявив, що таку роль могла б прийняти тільки або з мандату від Об'єднаних Націй, або на прохання обох заінтересованих сторін — Америки й Південного В'єтнаму з однієї сторони та Північного В'єтнаму з другої.

ДО ЙОРДАНІВ ПРИБУВАЮТЬ вже транспортні літаки ЗСА зі зброєю для доповнення втрат, що їх Йорданія зазнала в недавній громадянській війні. Великі американські транспортні — вантажні літаки приземлюються на тій самій йорданській пустині, де палестинські партизани знищили динамітом скоплені три великі західні пасажирські літаки. Американські й йорданські власті засекретують рід і кількість приєднаної зброї.

У ОХІДНИХ НІМЕЦЬКИХ ЗАСУДИЛИ 25 вересня ц. р. 21-річного американського студента Марка Гюссі на 7 років в'язниці за протримання пропаганди, яку він ніби вів приватно, як турист до Східної Німеччини. Східно-німецькі власті вперше дозволили його батькам, які прибули із штату Вермонт в ЗСА, побачитися у в'язниці з молодим сином: вони розмовляли ним в минулий вівторок понад годину. Батько заступного, професор університету, закінчив американським Урядом, що той запізнав й завадло мляло зайнявся справою арештованого та щойно після його засудження у відплаті припинив в'їзд східних німців до Америки.

В Бофало помер заслужений діяч УНСоюзу сл. п. Ілля Була

Бофало, Н. Й. — Минулого вівторка, 13-го жовтня ц. р. тут помер один з найбільш заслужених діячів Українського Народного Союзу і для всієї української громади діяч сл. п. Ілля Була, довголітній президент місцевого Відділу УНСоюзу ч. 127. Народився Покійний 27-го жовтня в селі Краснопуща Березанського повіту, 1892 р. й тільки два тижні бракувало до його 78-річчя. Покійний та його дружина Текля мали трьох дітей, Юлію,

През. Ніксон відвідає дев'ять штатів для підтримки республіканських кандидатів

Вашингтон. — Протягом чотирьох днів, починаючи від суботи 17 жовтня до вівторка вночі 20 жовтня, през. Річард М. Ніксон відвідає дев'ять штатів ЗСА з метою проведення там виступів за республіканськими кандидатами до Конгресу ЗСА або ж до штетових легіслатур. З такою ж метою през. Ніксон відвідав уже Джорджію й Коннектикат. На терені цього останнього штету през. Ніксон виступав за кандидатуру конгресмена Ловелла П. Вейкера, мол., до сенату й конгресмена Томаса Дж. Мескілла на губернатора штету. Вейкер кандидат

Конгрес схвалив створення окремої залізничної пасажирської корпорації

Вашингтон. — В середу 14-го жовтня ц. р. Конгрес схвалив законопроект про створення частинно субсидованої федеральним урядом приватної корпорації, яка буде керувати усією пасажирською службою в країні. Законопроект про створення приватної приватної Крайової Залізничної Пасажирської Корпорації був прийнятий Палатою Репрезентантів і Сенатом, як надзвичайно важливий пріспісним порядком, і негайно переданий до підпису Президентом. Завданням цієї корпорації має бути ведення пасажирської служби поміж містами, особливо в околицях зменшеного пасажирського руху. Згідно з постановами законопроекту, окремі залізничні компанії мають підписати відповідні контракти про перейняття нею пасажирської служби найдавні до 1 травня 1971 року. Залізничні компанії, які не підпишуть контрактів, будуть вестись пасажирськими операціями під своїм жардом протягом щонайменше п'яти років. На розгорнення своєї діяльності корпорація одержить 40 мільйонів доларів у формі початкової дотації від федерального уряду. За здійснення корпорацією пасажирських операцій вона має одержувати від компанії й відповідну рекомпенсату гіршими або вищими, есентуально такою й акціями цих компаній. В дальшому законопроект гарантує федеральні позички в сумі 100 мільйонів доларів для корпорації на поліпшення залізничних шляхів і 200 мільйонів доларів для оплачування й пасажирських операцій залізничними компаніями.

Еф-Бі-Ай арештувало в Нью Йорку Анджелу Дейвіс, співобвинувачену у вбивстві судді в Каліфорнії

Нью Йорк. — Після двох місяців розшуків по всій Америці з допомогою стежних листів агентам Федерального Бюро Інвестицій подалося схопити тут 26-літню Анджелу Дейвіс, співобвинувачену у вбивстві судді в Каліфорнії. Анджела Дейвіс, негрятинка, комуністка за переконаннями, належала до групи воюючих екстремістів відомої під назвою Ч.-Л.юм.-ба Клуб, була протягом кількох місяців професором-асистентом філософії в Каліфорнійському Університеті в Лос Анджелесі й звільнена за свої підривні й підбурюючі виступи. Вона активно підтримувала Чорних Пантер і була замішана у справу трьох негрів, засуджених за вбивство в'язничого сторожа в одній із каліфорнійських тюрм. Після виховства судді у Каліфорнії встановлено, що зброю для злочинців закупила й їм передала саме Анджела Дейвіс.

В Коннектикаті створився Американсько-Український Комітет для перевибору сенатора Дадда

Гартфорд. — Тут створено окремий Американсько-Український Комітет для перевибору сенатора Томаса І. Дадда у виборах 3 листопада ц. р. Комітет очолив проф. Іван Телюк, секретарем є Іван Селеман, скарбником Михайло Мельник. До Комітету належить, крім багатьох інших громадян, переобраний недавно голова Відділу УККА д-р Михайло Снігурович. У скерованому до виборців заклику Комітету сказано, що хоча сенатор Дадд не одержав офіційної підтримки своєї партії й кандидатів як незалежний, він заслуговує на перевір, як великий оборонець американської системи та за його постійну підтримку програм і законодавств для поліпшення долі своїх виборців, для збереження законності й порядку для контролю продажу зброї й наркотиків, допомоги ветеранам й емеритам та ін. В заклику сказано: "Як етнічна група, ми, американські українці, знаємо з досвіду, що двері бора сенатора Дадда, як і його серце та допоміжна рука завжди були відкриті для українців... Його вимовний голос завжди давав надію й заохоту нашим батькам, й сестрам на рідній землі, що їхні змагання за волю й незалежність мають зрозуміння й підтримку. Ми глибоко вдячні за його невтомну боротьбу проти комунізму та за його змагання за волю й справедливості для всіх поневолених націй світу..." У користь перевибору сенатора Дадда висловився та гаряче апелював президент УККА проф. Лев Добрянський під час минулотижневих нарад в Нью Йорку, згадуючи багато прислуг, що їх віддав сенатор Дадд зусиллям допомоги у змаганнях до волі й незалежності українського та інших поневолених Москвою народів.

ОН розпочали мляво відзначати свій 25-тирічний ювілей

Об'єднані Нації. — У середу 14 жовтня ц. р. Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй розпочала офіційно 10-тиденні святкування 25-тиріччя цієї найвищої міжнародної організації. Проте однаково на залі засідань, як на пресовій й дипломатичній галеріях багато крісел світлих пусткою. До млявого настрою причинилися суворі поліційні розпорядки з уваги на заповнення безпеки різним достойникам, що прибули з-закордону. На галерію для публіки взагалі нікого не допустили, так само припинено рух щоденних відвідувачів, а в середині палати ОН, довкола нього й на довколишніх дахах зробилося від поліційників. Напередодні генеральний секретар У Тант видав і розповсюдив між усіх делегатів своє ювілейне звернення, в якому ствердив, що хоч Об'єднані Нації впродовж свого 25-річного існування "зробили багато, але не достатньо багато". Президент Генеральної Асамблеї, норвежець Едвард Гамбр, відкриваючи засідання, звернувши увагу, що мільйони людей у широкому світі будуть прислухатися тим дебатам і таврував факт, що все ще

В'єтнамські комуністи відкидають мирову пропозицію Ніксона

Ганой. — Північно-в'єтнамський уряд оприлюднив офіційну заяву, в якій він "суворо засудив і рішуче відкинув" 5 точок мирової пропозиції, що їх президент Ніксон проголосив 7 жовтня ц. р. Та заявив Північного В'єтнаму покликуються на тотожне становище комуністів з Південного В'єтнаму, Ляосу й Камбоджі, які — мовляв — також вважають, що та мирова пропозиція Р. Ніксона є "обманом", подуманням "зادля одурення світової opinіo" та продовження й поширення агресивної війни". Ця остання комуністична заява повторює давні ультимативні вимоги, щоб Америка беззастережно відомої свої військ в В'єтнаму, чи бодай проголосила термін, до якого всі ті військ будуть відкликати, та щоб відмовилася підтримувати надалі "лакейський" південно-в'єтнамський уряд. Два американські адвокати, Вільям Месері й Пітер Вайс, які прибули до Парижу з уповноваженнями "Комітету адвокатів для американської політики супроти В'єтнаму", що нараховує коло 8.000 членів, — розмовляли в цьому тижні чотири години з головою північно-в'єтнамської делегації на Паризькій конференції, Хуаном Туї, і три години з "міністром закордонних справ" В'єтконгу, панено Нгуєн Ті В'єн, і прийшли до переконання, що приватні й строго засекречені розмови американського головного делегата Дейвіда Бруса з Хуаном Туї до нічого не довели, бо комуністи скажуть приватно те саме, що говорять публічно. Таким чином справа замирення у В'єтнамі не рушила з мертвої точки.

Відзначено 25-річчя УВАН

Д-р В. КІРКОННЕЛЛ — ТРЕТІЙ ПОЧЕСНИЙ ЧЛЕН УВАН У КАНАДІ

Вінніпег. (Я. Р.). — У приміщенні "Дому Науки" відбулася тут дня 11-го жовтня Ювілейна Сесія Української Вільної Академії Наук — УВАН у Канаді для відзначення 25-річчя існування УВАН, заснованої як відомо в Авгебурзі, Зах. Німеччина, в 1945 р. Сесію відкрив коротким словом президент УВАН Канади д-р М. І. Мандрика. Доповідь про науково-видавничу діяльність УВАН, одну з найважливіших діяльностей праці Академії виголосила д-р Іраїда Герус-Тарнавецька. Провазмиши УВАН із науковим світом українським і не-українським та про вагу УВАН для української спільноти в Канаді й поза нею доповідав проф. Яр Рудницький. Він же у двох мовах представив почесного гостя УВАН на сесії д-ра Ватсона Кірконеелла, відомого приятеля українців, перекладачка Шевченка й інших творів української літератури на англійську мову. Виконуючи рішення Президії УВАН, д-р Мандрика вручив Гостеві грамоту почесного членства УВАН. Після Кардинала Йосифа Сліпого й Митрополита Іларіона (д-ра Огісика), д-р В. Кірконеелл є третім почесним членом УВАН з нагоди її 25-річчя, а першим світським учнем, що прийняв це найвище відзначення Академії — заявив президент, 3 черги мав

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА НЬО ЙОРКУ ВШАНОВУЄ ПРОФ. В. КУБІЙОВИЧА УРОЧИСТИМ БЕНКЕТОМ

Нью Йорк. — Заходами Ювілейного Комітету, створеного при Об'єднаному Комітеті Українських Організацій Великого Нью Йорку, відбудеться вже в найближчу суботу 17 жовтня ц. р. урочистий бенкет для вшанування головного редактора "Енциклопедії Українознавства", голови НТШ в Європі й директора Історично-Філософської Секції НТШ проф. д-ра Володимира Кубійовича в 70-річчя з дня його народження й в 50-річчя його наукової праці. Відбудеться бенкет о год. 7-йй вечора в аудиторії Школи св. Юра в Нью Йорку при 213 Іст 6-й вулиці. Головним промовцем буде проф. д-р Олександр Оглоблин, президент Української Вільної Академії Наук у ЗСА. В бенкеті візьмуть участь представники українських

Проф. д-р В. Кубійович

організацій і установ Нью Йорку, Джерзі Сіті, Ньюарку, Пассейку й Йонкерсу, як також численні громадяни із Нью Йорку й околиць. О-бенкеті візьмуть участь представники українських

Українці беруть участь у Фестивалю Національних Груп Великого Нью Йорку

Нью Йорк. (Н. Н.). — В часі від неділі 11-го жовтня по неділю 18-го жовтня ц. р. відбувається в Нью Йорку в Центральному Парку на площі при 72-й вулиці Фестиваль Національних груп, що його влаштував департамент для справ культури у співпраці з департаментом парків та розваги під протекторатом маюра міста Нью Йорку. На програму фестивалю складаються в першій мірі виступи хорів та танцювальних груп різних національних груп. Участь у цьому фестивалю беруть також і українці. Під час анагравційного засідання, що відбулося в Сіті Голл у дні 7 жовтня ц. р. маюр міста Джан Ліндзей найменував членом почесного комітету того фестивалю відомого нашого композитора д-ра Ігоря Соневицького, як представника Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Нью Йорку, де д-р І. Соневицький займає пост референта культури.

ЗСА, СССР і Комуністичний Китай перевели штучні атомові вибухи

Вашингтон. — Американська державна Комісія Атомової Енергії проголосила, що в Советському Союзі, в Комуністичному Китаї й в З'єднаних Штатах випадково в тому самому дні 14 жовтня ц. р. переведено ядрові вибухи. Комуністичний Китай, в центрі китайських атомових дослідів в Лоп Нор у провінції Синкіянгу. Американський вибух стався за 1.840 стій під землею в штеті Невада, а советський — також під землею в підарктичній околиці на так званій Новій Землі. Американські й західно-європейські сейсмографічні станції стверджують, що советський вибух був найсильнішим за всі попередні. Це був уже 6-й з черги советський ядровий вибух в цьому році і 43-й з черги від часу, коли в 1963 році підписано американсько-советський пакт про заборону переводити ядрові вибухи в повітрі, на землі й під водою, дозволяючи переводити їх під землею. Комуністичний Китай назавраз перервав уже 11 ядрових вибухів, починаючи від 1964 року. В якому стані знаходиться комуністична ядрова зброя — західні фахівці не виявляють.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНИМ СВІТІ

ДОПОВІДЬ ПРО УКРАЇНСЬКЕ ПОЛІТИЧНЕ ЖИТТЯ В ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ
Нью Йорк. — В суботу 17 жовтня ц. р. тут у Домі Українського Визволення Фронту о год. 8:00 вечора відбувся доповідь на тему "Українське політичне життя Південної Америки". Доповідь виголосив студент права з Буенос Айресу, Аргентина, голова Красної Управи ТУСМ Аргентини, Ігор Василік.

Заступаючи терен Аргентини на Світовому Конгресі ТУСМ в Дітройті Ігор Василік мав змогу відбутися поїзду по різних містах ЗСА й Канади та відвідати українські установи. Сам особисто, крім університетських студентів, є активним членом Плату та працює на громадському відтинку в Буенос Айресі.

ЛІБРЕТТО Л. ПОЛТАВИ ДО ОПЕРИ "ЛІС МІКІТА"
Філадельфія. — В-во "Америка" видало окремим книжковим виданням лібретто Леоніда Полтави до опери "Ліс Микіта". Написане це лібретто за однією з епосів поема Івана Франка. Видано його на 48 сторінках великого формату з мистецькою обкладинкою Едварда Козака. Прем'єра опери "Ліс Микіта" на 5 квітня, із музику Василія І. Овчаренка, відбувається в неділю 18 жовтня в залі "Академі оф Музік" у Філадельфії.

СВОБОДА SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For UNA members monthly 65¢

Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Помилка Канади

Визнання Канадою уряду Мао в Китаї, як «єдиного легітимного уряду» в тій країні і тим самим зрівняння нею дипломатичних зв'язків із Вільним Китаєм з оцінкою на Тайвані (Формозі) актуалізує цілу низку проблем і сумнівів, з якими пов'язана й українська визвольна політика. Для з'ясування всієї цієї проблематики треба передусім розмежувати питання ідеології від політики. Канада є вже 46-ю державою, що визнала комуністичний Китай: вона так само антикомуністична, як Британія чи Франція, які визнали були комуністичний режим вже раніше, і як Бельгія та Італія, які вважали за потрібне в недалекому часі. Всі вони керуються у цій справі своїми «реальними» інтересами: свої економічними, надіями на користь, що їх кожна держава хоче мати із співпраці з іншими державами. В даному конкретному випадку на рішення Канади визнати комуністичний Китай чималий вплив мала підписана в 1963 році трирічна угода на закуп Китаєм 500 мільйонів бушельів пшениці. Готуючись пригадати, що Канада, яка є членом Альянсу Північного Атлантичного Союзу (НАТО) і має спільну з З'єднаними Штатами систему летунської оборони північноамериканського континенту, т. зв. NORAD, не мала найменших скрупулів, ламаючи американський торговельний бойкот комуністичної Куби і насправді виводячи Кубу з політично-економічної ізоляції.

Визнання Канадою комуністичного Китаю безумовно скріплює морально й політично режим Мао Тзе-тунга, тим паче, що цей акт буде захоплено для інших змінити своє ставлення по такій самій лнії. Хоч на біжучій сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй вважалося, що знайдеться ще двох третин голосів для прийняття комуністичного Китаю до цієї установи, це рішення Канади спричинить його членство в ООН — скоріше чи пізніше. Міжнародна ліберальна преса віддавна закликає відкрити двері ООН для «800 мільйонного китайського народу», забуваючи, що йдеться тут не про китайський народ, а про узурпаторську комуністичну кліку, що володіє китайським народом. Аргумент, що годі виключати з членства в Об'єднаних Націях країни з четвертиною населення світу, коли допущено туди Мальдівські острови з 140.000 мешканців, Люксембург із 340.000 чи Фіджі із 250.000 населення, цей аргумент позирно логічний. Але по суті треба рахуватися з доцільністю, з користністю перебування в Об'єднаних Націях такої чи іншої держави. Яка користь із Советського Союзу в ООН та його постійного членства в Раді Безпек? Адже специфічна комуністична «етика» дозволяє ламати всі міжнародні договори і не признає міжнародного законодавства, якщо воно не йде по лнії комуністичних інтересів. Так само тільки позирно логічний аргумент, що не можна роз'язувати великих міжнародних проблем без участі комуністичного Китаю в Об'єднаних Націях, бо — практично — його участь там у найменшій мірі не змінить його імперіалістичних амбіцій, скріплених продукцією власної атомової зброї.

Покінчивши комуністичний гій звернений у південно-напрямок, на завоювання Південного Азису, як і в північно-західному, на привернення території, що її загарабала була царська Росія, Совєтсько-китайський конфлікт грав велетенську роль у всіх міркуваннях на тему розвитку міжнародних подій. Чи той конфлікт доведе до вибуху совєтсько-китайської війни, чи розсварені комуністичні «кузени» зам'яються на базі спільного фронту проти «західних імперіалістів» — цього не знає ніхто у світі. Покінчивши, що світ має діло з двома дійсними агресивними імперіалізмами — московським і пекінським, і можна тільки теоретизувати на тему, котрий із них для світу загрозливіший.

Вільні українці не можуть мати ніякого впливу на розвиток цих подій. Ми можемо тільки пильно стежити за тими подіями і стояти неупорочно на становищі, що осоружний нам однаковий московський режим, який знищує збройною агресією державність України та проводить там безскупупу русифікаторську політику, як і китайський, що те саме застосовує супроти Тибету і пробує застосувати у Південній Азії з допомогою автохтонних комуністів. Надії деякого, що Москва й Пекінг одне одного знищать — обертаються в сфері політиканства. Єдина наша «реальна» політика — скріплювати власну силу почерез єдність і конструктивну працю кожного на своєму місці.

Визнання комуністичного Китаю Канадою можна зарахувати до таких великих історичних помилок, як нею було визнання Америкою Совєтського Союзу в 1933-му році.

"REALPOLITIK"

Мюнхен. Реальна політика — це слова в німецькій формі часто зустрінемо в пресі в значенні негативно-моя: мова, міжнародна політика повинна керуватися високими ідеалами людяності, справедливості, рівності й свободи для всіх. Як же далеко стоїть дійсність від цих ідеалів?

Всупереч декларациям і проголошенням Об'єднаних Націй, в міжнародній політиці бачимо постійно порушення цих засад. При зустрічі принципів і грубої сили перевага завжди має загрозю силою або голом насильства. Перед інтересами держав відступають у міжнародній політиці засади релігії, моралі й гуманності, відступають персональні симпатії або антипатії. Ось кілька ілюстрацій з історії — давньої і ближчої до нашого часу.

Римський імператор німецького роду Фридрих II (1194-1250) мав конфлікт з папою, який відлучив його від церкви. Це значило, що піддані Фридриха II мали право не слухати наказів свого володаря, як «ретика». Щоб забезпечити собі дисципліну в війську, Фридрих II найняв у свою гвардію людей мусульманської віри. Ім анатема папи на імператора була байдужа, і вони вірно служили Фридрихові. Душа імператора, мабуть, відчувала кару в пеклі, але тілом він дожив до нормального кінця, судженого всім «земнородним». Отже — реальна політика мала успіх.

Візьмомо приклад з нашої історії. У XV-XV віці було Велике князівство Литовське (фактично — українсько-білоруська держава) в постійній ворожнечі з Московією. Московський князь Іван III був у союзі з крижським ханом Менгілі Гіресем і нацьковував орду, щоб постоїла українські землі. Україна зазнала тоді найбільшої руїни від татар. Хан, узявши Київ, послав в Москву пограбовані церковні скарби, золоті хрести, ікони і т. д., як подарунок Іванові III. «Реальна політика» веліла православному московському князеві руками «бусурманів» руйнувати православну Україну.

Ще один приклад: 1653 р. загинув у Сучаві на Буковині гетьманчик Тиміш Хмельницький у бою з семигородським військом князя Юрія II Ракочія. Серце клякло Богдана Хмельницького до помсти за смерть сина. Але в 1656 р. між Україною і Семигородом був підписаний союзний договір проти Польщі. Державний інтерес примусив гетьмана забути втрачену надію на талановитого сина.

У Західній Європі в першій половині XVII віку шаліла 30-річна війна, що мала на початку характер релігійний — боротьба між католиками і протестантами. Однак, незабаром в цій війні виступили наперед національні інтереси: коштом Німеччини, роздертої релігійними сварками, хотіли пожитися уряди Франції і Швеції. Керманич французької політики кардинал Рішельє не завагався вступити в со-

юз з протестантським королем Швеції Густавом Адольфом проти католицького імператора «Священної Римської імперії» германської нації — Карла V з династії Габсбургів. Габсбурги володіли в той час в Австрії, Чехії, Німеччині, в Іспанії, в Нідерландах та в Америці. В інтересі Франції було ослабити цю світову державу, і тому реальна політика «забула» про релігійні спори з протестантами.

В кінці XIX віку могутність німецької імперії, створеної після війни з Францією 1870 р., викликала страх у Франції. Це поклало до союзу між російською реакційною монархією і ліберальною республікою Францією. Опозиційні партії в Росії та у Франції протестували проти цього союзу, але перемогла «реальна політика». Росія і Франція були союзниками в першій світовій війні до 1917 р. В російських театрах і концертах, на закінчення, поряд з гімном «Боже, царя храни» грали гімн революційної Франції — «Марсельезу».

Приклад на й цинічніший «реальної політики» дали диктатори Сталін і Гітлер 1939 року. Сталін хотів захистити з допомогою Гітлера українські й білоруські землі, що були під Польщею, та прилучити до російської імперії Фінляндію, Естонію, Латвію і Литву. На деякий час забулася недавня ворожнеча між комуністами й нацистами. Щоб догодити німецькому «фюреру», Сталін звелів передати в руки гестапо німецьких комуністів-емігрантів, що перебували в СРСР, бо вони критикували союз Сталіна з Гітлером. Про це пише Александер Вайсберг, австрійський комуніст, що врятувався від смерті під час перевезу з СРСР до Німеччини 1940 р. («L'Accuse», Париж, 1950 р.).

«Realpolitik» пригадала мені з приводу 9-денного перебування през. Ніксона в Європі. Яка широка амплітуда реальної політики! Італійський уряд і папа Павло VI, далі комуніст Тіто, за ним еспанський Франко, міністер Дерт провадив полковницький уряд Греції, обіцяючи воєнну допомогу. Причина: підселення совєтської флотії в Середземному морі. Втративши морські пристани в арабських країнах, Шоста флотія потребує баз у Греції. Марш совєтської флотії в Середземне море викликав острах в уряді країн, що лежать над цим морем — демократичних і диктаторських. Альбанські комуністи радіють з югославськими «ревізіоністами» і шукають порозуміння з грецькими «полковниками». Але й Москва не дрімає: совєтський уряд береється будувати електростанції в Греції, хоч в СРСР це пропаганда проти полковницького режиму.

Словом, реальна політика повною парою.

П. А.

КУЛЬТ ГЕРОЯ В СССР

До дуже тяжкої, як на мене, журналістської теми звався в московських «Известиях» якийсь Е. Графов — теми про совєтського героя і героїзм. Бо, хоч в СРСР є сотні титулованих героїв з останньої війни, справді відважних людей, вихованому на матеріалістичній діалектиці сучасному совєтському громадянину, до якого апелює Графов, невідомо, як людина, що є лише комбінацією білкових речовин, може віддати в ім'я грядучого комунізму своє життя. І обернувшись в ніщо. Пожертвувати своїм життям в ім'я майбутнього раю на землі — це звучить гарно, але людина, що зросла в совєтській системі, така жертва тепер незрозуміла. Це лише в соціалістичних романах, в пропагандній літературі, який уже давно в СРСР не вірять, ходять по «необ'ятній родині» такі герої. В період «відлиги» появились були в совєтській літературі численні інші герої другої «отчужденної» війни, що без ніг, без рук, не забезпечені протезами просять милостиню по двірках і базарах совєтських міст, бо з пенсії, яку дає їм «рідна влада» годі прожити. Вони самі до себе з злою іронією звертаються: «Гей, ти, герою!»

Ось, пише в «Известиях» Е. Графов, у Владивостоці поширилася була дівня пошесть, від якої вмирало до 90% хворих. Збудник цієї недуги був невідомий. Лікар Знаменський, щоб виявити характер недуги, вирішив зробити на собі самому експеримент, защепив її собі і — вмер у тяжких муках. Автор звернувся до його судів, знайомих, розпитуючи про небіжчика-героя, щоб написати про нього статтю. І що ж він почув від тих знайомих на діалектичному матеріалі людей? — «Забагато про себе думав!».

«Від позерства і заризав себе!», «Він же на тій хворобі дисертацію робив...».

«Безумству хоробрих списаємо славу!» — писав Максим Горький у своєму «Буревіснику» перед революцією, коли голодний і холодний блукав по Росії, мріючи про всеюдське щастя. Тоді він був ще ідеалістом і відмовився прийняти від царського уряду звання академіка. Але пізніше, переставши бути ідеалістом, став радником Сталіна, придумав мертвотну методу «соцреалізму» в літературі і в період я й жорстокий чисток проголосив гасло: «Коли ворог не піддається — його знищують!».

З цим горьківським гаслом винищили чекісти сотні тисяч людей. Правда, деякого, що перейшов через т. м. я сорубку, після смерті Сталіна «реабілітували» і навіть прославили тепер як героїв. А на подвійній моралі Горького вчать совєтську молодь по школах.

«Мораль», яку створив Ленін, за моральне вважав лише те, що служить на користь комуністичної партії. Ця мораль у Совєтському Союзі в житті кожного громадянина раз-у-раз входить у конфлікт з дійсністю. Це

Володимир Савчук

ДЕСЯТЬ ТОМІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА

(2)

Для угодостаннення справді фундації із метою уможливити навіть менше заможним людям доброї волі спричинити своїми, хоч би й невеликими пожертвами, до великого діла, прийнято і подано до загального відомо наступні засади: А) Існуючі індивідуальні та збірні фундації, які не належать до загальної системи, яка внесе на видання ЕУ/2 пожертву в сумі не меншій як 100 дол., з тим, що список всіх фундацій буде вміщений в абетковому порядку в останньому томі ЕУ/2 таким способом: 1) про фундації з внесками від 100 до 250 дол. буде подане прізвище, місце і сума; 2) про фундації з внесками від 250 до 500 дол. буде згадка як вище з додатком короткої біографічної замітки за інформацією самого фундація; 3) про фундації, що внесли понад 500 до 1000 дол., буде подана замітка як під 2) і теж фотознімок особи чи управи товариства або будинку установи розміром не більшим як всі фотознімки в ЕУ/2; 4) фундації-меценати з внеском понад 1000 дол. будуть проголошені в списку, поданий під 3) на самому початку списку фундацій. В) Збірні фундації ЕУ/2 охоплюватимуть всі пожертви осіб і установ сумами нижче 100 дол.; підсумки цих збірок фундацій будуть також відповідно відзначені.

Іншим виявом турботи громадянства про справу ЕУ/2 є створення з ініціативи Українського Плас тового Сеньйорату акція — «Пат-

Залишилась тому, що без неї не може існувати совєтський режим.

Після відомої «тасмної» промови Хрущова ленінська охранка стала перед очима підсовєтських народів в усьй її потворності. Хрущова по-важили, і треба було негайно реабілітувати цей апарат та його чорних слуг. З агітпропу ЦК КПСС дано відповідні завізники спілкам письменників та видавництвам. І — зарипили пера.

В численній серії книжок і кінофільмів, галатуючи правду, перекучуючи історичні факти, придумуючи неймовірні ситуації, совєтські письменники заходилися творити культ чекіста-героя, чекіста-ідеаліста, чекіста-подвижника з золотим серцем і страдника за «великий ідеї Леніна-Маркса». В зливі псевдодіалектичних творах про цих негідних окремих місцевих займає антибандерівська література, в якій ідеалізується провокатори, зрадники, убийці і паплюжиться все, що дорого серцю українського патріота.

Культом «чекіста-героя», що завершує всі попередні культи, уживаючи означення Карлєйла, є точною мірою того злого стану, який панувє в справах тієї частини світу, що має фальшиву назву Совєтський Союз.

В. С-ко

ронат над Науковим Осередком НТШ в Сарселі, або коротко «Акція С.» (тобто Сарсель), завданням якої є мобілізація фондів на утримання і направи будинку, що його ще в 1950 році прибував для Європейського НТШ преос. Владика Вучко, і для забезпечення мінімуму екзистенції науковцям, згуртованим в Сарселі. «Акція С.» почала діяти в 1962/63 році після того, як закінчилися мінімальні дотації з Риму, коли Владика Вучко перестав бути апостольським адміністратором українців в Європі. Центр «Акції С.», що його очолював до своєї смерті п. сен. Цюла Паллі, міститься в Торонто, а ціла акція спрямована на «збірному доброму ділі» членів Українського Пластового Сеньйорату, які себе на ту ціль самооподатковують.

Починаючи з грудня 1963 р., НТШ в Європі випускає т. зв. періодичний бюлетень Акції С. п. й. «Вісті із Сарселю», в яких згромаджено і друкуються, дотепер (останній випуск 4: 12 має дату квітень 1970 року) всі виказки пожертв як на «Акцію С.», так і на списки жертводавців-фундація ЕУ/2.

Всі фундації, які вплинули від 1954 до 1964 року, надруковані при кінці 4-го тому ЕУ/2, а також окремою 64-сторіковою брошурую п. н. «Фундації Енциклопедії Українознавства». Спершу був намір проголосити списки фундація в кінці останнього тому, але тому, що розмір ЕУ/2 мусів бути подвоєний (з першого «планованого 4-ох до 8-ох томів), перший список жертводавців проголошено в 4-му тому, а остаточний список пожертв, що вплинули від 1965 р. і поміщуються у згадуваних вище «Вістях із Сарселю», буде опублікований при кінці видання.

Списки фундація Енциклопедії Українознавства є найкращою відповіддю совєтським наклепам про те, що, мовляв, ЕУ друкується «за чужі фонди» і тому «служить чужим інтересам». Большевики не враховують у своїй брехливій пропаганді факту, що жертвенність української громади у відносно світлі з тим могутнім фактором, який майже вповні заступає нам індивідуальних меценатів чи мільйонів підмоги різних «капіталістів».

Передплатники ЕУ/2 час від часу нарікають на відносно повільний темп появи поодиноких томів, не враховуючи, очевидно, факту, що, починаючи з 1962 р., головний редактор працював одночасно над англійською ЕУ (двома томами) і з тієї причини мусів кількакратно виїздити зі Сарсело до ЗСА на довгий час (разом це забрало майже півтора року). Про різні редакційні труднощі і переспахи, головний редактор інформував доволі часто у «Вістях із Сарселю», а тепер з'ясував їх коротко на стор. 122-127 своєї автобіографії п. н. «Мені 70!».

(Закінчення на стор. 4-ій)

В УКРАЇНІ І ПРО УКРАЇНУ

(1)

Вліті цього року в Україні побувала Галина Мужина, українська журналістка з Канади. Вона погодилася на інтерв'ю, в якому подала ряд особистих спостережень з України. Інтерв'ю, яке переклав д-р М. Сосновський, обмежене до питань загальної ситуації в Україні, побутових умов, русифікаційної політики та ставлення українців до еміграції й її діяльності. Це інтерв'ю напевно доповнить значну кількість репортажів з подібних поїздок, які появлялися вже в нашій пресі як окремими публікаціями.

П.: Недавно ви побували в

Україні. Яка була мета вашої поїздки?
В.: Поки дати відповідь на це питання, я хотіла б розповісти коротко про турніз в Україні взагалі, бо в Україну їдуть тепер дуже багато туристів з різних країн. По всій Україні можна бачити тисячі туристів, в тому числі багато й канадійців та американців. Туристи різних націй подорожують по Україні з такою ж метою, як і по всіх інших країнах: з допитливості або для відпочинку та розваги. Українці ж, звичайно, мають ще й іншу мету: більшість з них їде, щоб зустрітись з своїми рідними (такі туристи не можуть дати об'єктивної інформації про Україну,

бо вони займають виключно родинною), молодь хоче по-найомитися з землею своїх батьків, дехто прагне торкнутися ескарів минулого нашого народу, дехто шукає затертих слідів релігійного життя. Дехто ж їде просто як об'єктивний спостерігач, а дехто тільки для того, щоб доглянути всі негативи, чого, до речі, не бракує в жадній країні, і пізнати про все це зловістити говорити чи писати. Зовсім так, як роблять деякі туристи з України, побувавши в Канаді чи Америці. Класичним прикладом такої інформації можуть послужити О. Полторацький, який «на власні очі бачив», як у Канаді розвалявали величезний дім тому, що «власник не мав грошей заплатити податку».

Братунь, який теж «на власні очі бачив», що в Альберті всі люди обдурі. Проте я відбігла від конкретного питання про те, яка була мета моєї поїздки. Я їхала не до родини, не на зустріч з поетами, письменниками, мистцями чи взагалі з тими людьми, які стоять на сторожі української духовності.

Я їхала, щоб зустрітись з народом. Перебуваючи за межами України, я дуже буквально сприймала оте наше часто повторюване окреслення «многострадальний український народ». Свідомість цього мене постійно переслідувала, не давала спокою. І цей народ я хотіла побачити власними очима, пізнати його життя, відчуття його прагнення.

Що мету, до певної міри, мені пощастило досягнути. Я познайомилася з життям українського народу настільки, наскільки це можна було зробити на протязі короткого часу.

У моєму щоденнику з України записано так: «Я ввесь час намагаюся втікати в народ, подати від туристів. Мій моїми земляками куди цікавіше. Я ділю з ними хліб і сіль... Я купуюсь з ними і загораю поруч них. Купую не у вибагливих крамничках для туристів, а там, де купув мій народ. Мене не

вважають за туристку, — мене приймають за свою. І від цього мені дуже приємно. Приємно навіть тоді, коли мене зупиняють при дорозі і кажуть: «Сюди не можна... Це тільки для туристів...»

П.: Як довго ви були в Україні, які міста відвідали та які були ваші перші загальні враження?

В.: По Україні я мандрувала півтора місяця. Найбільше часу приділила східній та південній Україні. В Галичину їдуть дуже багато туристів, і звідати ми маємо вичерпні інформації. Мені здається, що власне тільки на базі цих інформацій у нас створилася загальна картина про життя в Україні. Ця картина, звичайно, не може бути цілком вірною, ні певною. Сумніваюся, чи кризь приїзду Галичини можна бути координувати дивитися на всю Україну, тим більше цю го не можна робити сьогодні. Там завжди був інший дух, інші аспірації. У Львові й Галичині взагалі я не була, але була в Києві, Одесі,

Харкові, Запоріжжі, Полтаві, Чернівцях, в Криму, в Луцьку, Рівному та інших містах і селах Волині й Київщини.

Загальні враження у мене позитивні. Я виїхала з України, маючи всього дванадцять років. Отже, уявлення про Україну в мене було сформоване, в основному, на підставі матеріалів, друкованих у нашій пресі, на підставі прочитаних книжок та розмов з друзями далеко старшими за мене. Звичайно, я не сумніваюся, що обставини в Україні ще донедавна були саме такими, як мені розповідали про них. Проте, сьогодні передо мною відкрився зовсім інша Україна: в одному багатому крає, а в другому — багатому гірша. Коли мова про побутові обставини, то турист — український, вихований на інформації, нашої преси, України не пізнає. Від контрасту між тим, що він сподівався побачити і тим, що раптом відкривається перед ним, він зовсім оправдано, попадає в екстаз. Правда, народ

наш матеріально живе не зле. У нього помітно високий культурний рівень, що проявляється в зацікавленні літературою, театром, наукою тощо. Але якщо говорити про національний рівень, про зацікавлення долею своєї нації, то під цим оглядом кожне спостережливий турист, навіть після короткого побуту в Україні, мусить вивести дуже гітнотичне враження. Спостерігаючи наших людей в Україні, розмовляючи з ними пізнаючи їхні зацікавлення, не можна не помітити легковажного ставлення до національної проблематики та неповаги до свого рідного. У такій атмосфері не може бути й мови про національну гордість, про обстоювання своїх прав, про спротив русифікації. Звичайно, є одиниці, які болюють над сучасною національною кризою в Україні, але тих одиниць, на жаль, дуже мало, до того ж вони задираються під хвілюю підтерних «односичників».

П.: Ви порушили цікаві й засадничі справи, що сто-

суються сучасної України. Чи могли б ви децю докладніше розповісти про побутові умови нашого населення?

В.: Побутові умови в Україні в багатьох дещо різняться від побутових умов на Заході. Проте, на мою думку, до цього питання не можна підходити з точки зору канадійського чи американського стилю та стандарту життя. Кожна країна має свої відмінні, зумовлені різними причинами та обставинами. Однак, якщо брати до уваги зовнішній вигляд людей, то Україна має розрізнятися від Америки. Навпаки, мужичини й молоді хлопці видалися мені навіть акуратнішими на вулицях Києва, ніж, скажімо, на вулицях Вінніпегу. Жінки ж мало-чисто, а то й зовсім не поступляються своїм виглядом перед нашими жінками тут.

(Далі буде)

Видатні успіхи українського інженера в Бразилії

Куритиба. — Бразилійська преса, в тому й газета „Фолья де Лондріна“ в Парані, помістила фотознімки й короткі та довші відомості про українського інженера Павла Ворушенку, який прибув до Бразилії з України 21 рік тому, не знаючи португальської мови, але став одним із надзвичайно цінних та важливих працівників у Бразилії: він провів топографічні праці для постачання води й так „напоїв“ чотири чималі міста, управління потім рік у дев'ять міст країни, давши відповідні проміри, шлюзи, берегові укріплення, останньою в місті Лондріна, що лежить на півночі великого естада

Парана і є „столицею кави“. Тепер інж. П. Ворушенко працює над врегулюванням і розчищенням озера Ігано біля того міста. Народився 1902 р. в Україні, до Бразилії прибув у 1949 р., працює при Міністерстві здоров'я. Він перший провів геодезичні проміри серед диких пущ для нових сучасних міст: Паранасіті, Івоіпорана та Паранавай. Дочка п-ва Ворушенків, д-р Оксана Ворушенко, є професором в Паранському державному Університеті і, між ін. предметами, викладає там історію України. Недавно вона мала нещасливий автовипадок, з якого вилізла, про що повідомила газета „Праца“ з Парани, ч. 30/1970.

Нова балетна школа

У вересні минулого року відкрила в Асторії, Н. Й., школу балету і ритміки молоді, але кваліфікована в цій ділянці професійна сила — Уляна Кунинська-Шмериківська. Пані Уляна, дочка знайомих і заслужених сценаристів і балетних режисерів, інж. Миколи і Надії Кунинських, брала перші лекції балету і ритміки в „Школі театрального мистецтва і класичного танку“ Віолети Арманд у Дітроїті. Школа В. Арманд знала з того, що підготувала своїх учнів до професійних сценічних виступів, як також вишколоє здібніших студентів до пізнішої педагогічної праці.

Уляна Кунинська-Шмериківська

Малюючи 16 років, Уляна стала асистенткою своєї учительки, що дало їй нагоду, вже в такому молодому віці, керувати самостійно деякими класами й здобути неабияку практику. Також протягом 4-ох років відвідувала „Націонал Академі оф Валлет“ у Нью Йорку, де закінчила педагогічні курси, що включають в навчальний план не тільки саму техніку балету, але й його історію, теорію, анатомію та психологію навчання дітей. Одночасно брала лекції в нашій славній примабалерині, Валентині Перелазевої, в її школі „Балет Театре“ в Нью Йорку, а також поповнила своє знання модерного танку в знайомій балетній школі Марти Грегем.

Вже під час власних балетних студій пані Уляна дуже активно включилася в культурно-мистецьке життя української громади в Дітроїті. Її особисті виступи на сцені відзначалися повним дівочою грацією та поетичним виконанням, — як писав про її виступ в хореографічній картині „Хустина“ д-р Василь Витвицький. В 1966 році відкрила власну балетну школу в Дітроїті, яка дуже гарно розвивалася, а її учні часто брали участь в різних

українських культурних імпрезах. Під кінець навчального року учні склали іспити з визначених матеріалів. Крім цього вчили народних танків в українській католицькій середній школі на Гемптрі, де й танцювальний ансамбль складався з 19-ти членів і здобув собі надзвичайний успіх своїми виступами, так на шкільних імпрезах, як і громадських, не тільки в Дітроїті, але й в Чикаго і в Торонто. Виступ цього ансамблю на 10-літньому ювілею українського хору „Трембіта“ в Дітроїті мав прихильні відгуки в таких газетах, як „Свобода“, „Америка“, „Гомін України“, „Новий Шлях“, „Вільне Слово“ та інші.

В червні 1968-го року оселя Союзівка була свідком українського, традиційного вичинання балерини Уляни Кунинської з Іваном Шмериківським, молодим інженером-архитектом, і з того часу наша „дітройтчанка“ замешкала в Нью Йорку, на Асторії, де й провадить балетну школу, що втілюється зацікавленням та популярністю серед місцевої української громади. Пані Уляна та її батьки всі є членами 94-го Відділу УНСОУ ім. Маркіана Шашкевича в Дітроїті. (І. К.)

Українці Балтимору вшанували пам'ять Тараса Чупринки

Балтимор, Мд. (В.С.) — Українська громада Балтимору відзначила 20-річчя героїчної смерті Головного Командира УПА ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки святочною академією, що відбулася 7 червня в залі Дому Української Молоді. Свято підготувив Комітет під патронатом Відділу УККА та при співучасті місцевих організацій, який очолює Клим Бабяк, голова місцевого відділу ООЧСУ.

Святочну доповідь виголосив ген. штабу генерал-полковник Павло Шандрук. Оцей найстарший віком і рангою український генерал потрудились прибути з далекого стею, щоб, як він сказав у доповіді, „Від імені старшин і воїнів усіх українських армій покласти лавровий вінок на чоло героя легендарної УПА“. На закінчення привітала ген. Шандрука делегація місцевого відділу ОБВУА, очолює ген. Петро Самутич.

Академія почалася американським гімном, що його відспівав хор ООЧСУ. Після виступу сурмача, ген. Петро Самутич провів святий альф комбатантських і молодечих організацій (ОБВУА, Пласт, СУМА, ООЧСУ).

У своїй доповіді ген. Шандрук говорив про ген. Чупринку як людину, військовика і політика. Своєю доповіддю закінчив ген. Шандрук заклик до молоді, наслідувати приклад ген. Шу-

хевича, вірити в українську правду, зберегти ентузіазм і певність перемоги у визволенні України.

В мистецькій частині програми виступив соліст бас-баритон Лев Рейнарчик, який в музичному супроводі проф. Зої Маркович відспівав „О слово рідне“ О. Бонківича до слів О. Олеса, „Ой, Дніпре, мій Дніпре“ М. Лисенка, „Думу“ І. Недільського до слів В. Пачовського, пісню УПА „Марш добровольців“ в аранжуванні проф. З. Маркович та ін. Мішаний хор ООЧСУ під керівництвом проф. Миколи Кормелюка проспівав: „У дві пари“ І. Недільського, „Ви жертвою в бою“ Р. Купчинського, „Вперед“ В. Воженка та „Марш молоді“ В. Третьяка, з теноровим сольом Андрія Чорного та баритоновим сольом Степана Поліщука. В програму входило теж фортепіанове солю Христі Поліщуки (УМР): „Червона Калина“ І. Соневицького (Пласт) — П. Кізка, „Генерал Т. Чупринка“, збірну деклямацію „Ти вічний є селом живих“ виконали Х. Поліщуки, Р. Кузьмів, Т. Войтович, Т. Лукіячук (ЮСУ-МА). Академію закінчили відспівання усіми присутніми національного гімну. Того ж дня вранці були відслужені Панахиди в місцевих церквах.

ОН відповіла Українсько-Бразилійському Клубу

Куритиба, Бразилія. — безправні суди, заслання в Мордовію української творчої молоді й інше. Популярний куритибський щоденник „Газета до Пова“ опублікував те звернення з прихильним до української справи й боротьби коментарем. У відповідь на ОН сказано, що Комісія Прав Людини ОН внесла звернення до оцінювальних документів і його передано „до відомо держави, на території якої мало місце зазначене порушення людських прав, з вимогою відповіді на це звернення“. Звернення було подано до відомо всіх держав — членів Комісії ОН для Охорони Прав Людини.

Влаштовану заходом 64-го Від. СУА в Нью Йорку виставку відкрили в неділю 27 вересня ч. р. голова Відділу пані Марія Савчак, вітаючи учасників, їхніх батьків та усіх присутніх гостей. Поіменно представили усіх учасників, пані Марія Савчак подякувала їм за вклад їхньої праці у підготування експонатів та заперечила, щоб СУА й надалі доложити усіх зусиль, щоб такі виставки на майбутнє організувати і цим самим дати наші молоді можливості виявити свої здібності. Пізніше говорив маестро Богдан Титла, вітав і захоплювався молоддю до праці у всіх галузях мистецтва і особливо перестерігав перед наслідками чи відкопюванням попередніх праць мистців. Цим самим вказував — єдиноправильний шлях індивідуальної творчості. Відносно дітей — ці повинні йти за своєю багатою увагою і творити у своєму власному оригінальному схопленні. Батьків просив, щоб цим про присвячували якнайбільше уваги, слідкуючи за працею дітей. Молодих учасників заперечив, що громадянство не стоїть осторонь, але живе їхньою працею, цікавиться нею та щиро радіє їхнім успіхам. Підкреслив також заслугу 64-го Відділу СУА відносно влаштування цього роду імпрез — особливо дитячих. Цьогорічна тема виставки була: „Як уявляю собі Україну“. В більшості заступлено — малюство, кераміка, вишивки і писанки. Варість цієї виставки треба відзначити тим, що молоді придержувалися теми і стилізувалися нашим народним побутом. Виставка тривала від 27 вересня до 11 жовтня. Ірина Волошенко

Четверта виставка творчості молоді в Нью Йорку

Влаштовану заходом 64-го Від. СУА в Нью Йорку виставку відкрили в неділю 27 вересня ч. р. голова Відділу пані Марія Савчак, вітаючи учасників, їхніх батьків та усіх присутніх гостей. Поіменно представили усіх учасників, пані Марія Савчак подякувала їм за вклад їхньої праці у підготування експонатів та заперечила, щоб СУА й надалі доложити усіх зусиль, щоб такі виставки на майбутнє організувати і цим самим дати наші молоді можливості виявити свої здібності. Пізніше говорив маестро Богдан Титла, вітав і захоплювався молоддю до праці у всіх галузях мистецтва і особливо перестерігав перед наслідками чи відкопюванням попередніх праць мистців. Цим самим вказував — єдиноправильний шлях індивідуальної творчості. Відносно дітей — ці повинні йти за своєю багатою увагою і творити у своєму власному оригінальному схопленні. Батьків просив, щоб цим про присвячували якнайбільше уваги, слідкуючи за працею дітей. Молодих учасників заперечив, що громадянство не стоїть осторонь, але живе їхньою працею, цікавиться нею та щиро радіє їхнім успіхам. Підкреслив також заслугу 64-го Відділу СУА відносно влаштування цього роду імпрез — особливо дитячих. Цьогорічна тема виставки була: „Як уявляю собі Україну“. В більшості заступлено — малюство, кераміка, вишивки і писанки. Варість цієї виставки треба відзначити тим, що молоді придержувалися теми і стилізувалися нашим народним побутом. Виставка тривала від 27 вересня до 11 жовтня. Ірина Волошенко

Український Літературно-Мистецький Клуб Нью Йорк 149-2 м

З Літературно-мистецького Клубу в Нью Йорку повідомляють, що в п'ятницю 16 жовтня ч. р. відбудеться там Вечір, присвячений пам'яті славного мистця-громадянина Антона Малюти. Слово про Антона Малюту виголосить від Об'єднання мистців українців в Америці мистець Володимир Ласовський та від ЛМККлубу, що його активним діячем та членом Управи був Покійний, — голова ЛМККлубу Борис Ржепелський. У музичній частині виступлять проф. Володимир Цісик, скрипаль, при фортепіанові дестрой Марії Цісик, і Марта Чапельська — фортепіанове солю. Початок о год. 8 веч. — В сусідній галерії ОМУА — постійна виставка образів. В галерії ЛМККлубу — виставка графіки В. Воженського.

83 Відділ СУА в Нью Йорку запрошує любителів гумору на ВЕЧІР НЕДРУКОВАНИХ ФЕЙЛЕТОНІВ ІКЕРА - ІВАНА НЕРНИЦЬКОГО

Вечір відбудеться у ВІВТОРОК, 20-го ЖОВТНЯ 1970 р. в УНДомі, кімната ч. 31, год. 8-ма. УПРАВА ВІДДІЛУ

Комітет Бережанщини одим повідомляє колишніх мешканців Бережанської Землі, що

ДРУГИЙ З'ІЗД БЕРЕЖАНЦІВ відбудеться

в суботу, 24-го жовтня 1970 р. в Українському Народному Домі при 140-142 Друга Евно в Нью Йорку, Н. Й. з такою програмою:

- 9:00 год. ранку: Служба Божа в церкві св. Юра в намірених учасників З'їзду й Панахиди за померлих Земляків.
- 10:30 год. ранку: Ресстрація Учасників З'їзду і Гостей.
- 12:30 год. по пол.: Ділова частина З'їзду із наступним порядком наради:
 - 1) Відкриття З'їзду — голова.
 - 2) Вибір ділової і почесної президії.
 - 3) Вибір комісії: номінаційної, верифікаційної і резолюційної.
 - 4) Звіти: (а) голови, (б) редактора книжки „Бережанська Земля“, (в) секретаря, (г) касира, (д) голови контрольної комісії.
 - 5) Дискусія над звітами.
 - 6) Затвердження зміни назви Комітету.
 - 7) Удільнення абсолютної членства Управі Комітету.
 - 8) Вибір нової управи Комітету, членів Контрольної комісії та Товариського суду.
 - 9) Внески й запити.
 - 10) Відчитання і прийняття резолюцій.
 - 11) Закриття З'їзду.
- 3:00 год. по пол.: Перерва.
- 4:00 год. по пол.: БЕНКЕТ з мистецькою частиною.
- 8:00 год. веч. до 1:00 год. ночі: ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ.

ЗА КОМІТЕТ БЕРЕЖАНЩИНИ: Евстасій Манайський — голова; Михайло Клеор — секретар; Іван Гриняк — касир; Станіслав Сендський — голова Контрольної Комісії; Ярослав Косапольський — голова Імпрезової Комісії.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ЮВІЛЕЙНІ ІМПРЕЗИ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ у 30-річчя заснування і праці УККА 24-25 жовтня 1970

Субота, 24-го жовтня 1970
Год. 10:30 рано до 3:00 по пол.
ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ
На спортивних площах Олімпіади при Фронті і Дашкевич вул.

Год. 5:30 вечора
Тавн Гол, 150 Н. Брод вул.
ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ І ТАНКУ

В цьому відомості участь хори: „Думка“, ім. митр. А. ШЕПТИЦЬКОГО, „ЖАНВОРОНКИ“ — з Нью Йорку, хор церкви св. Іоана Хрестителя з Ньюарку, Н. Дж., хор „ВОЯН“ з Едмунда і Перт Амбоя, Н. Дж., чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ“ з Філадельфії, Па.
Солістка п. МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІНЧУК
Танцювальна група при Осередку СУМА в Нью Йорку — „ВЕРХОВИНЦІ“ та група Осередку СУМА у Філадельфії.
Викрити: Д-Р ІВАН СКАЛЧУК, голова Відділу УККА у Філадельфії
Ювілейне Слово: Д-Р ГРИГОР ЛУЖНИЦЬКИЙ
Відзначення Крайових Організацій — інформаторів створення Українського Конгресового Комітету Америки.

Квитки на Бенкет в ціні — 12.00 дол. від особи та квитки на Фестиваль по — 5, 3, 2 і 1 дол., можна набувати в українських крамничках: „ОРИОН“, „КОСМОС“, „ЕЛЬДОРАДО“, п. ЛУКАСОВИЧ, п. М. МИСИШІНА — Френкфорд, та в Канцелярії Відділу УККА — кожного дня від год. 6 - 8 вечора і в суботі від год. 9 - 12 дня.

Неділя, 25-го жовтня 1970
Год. 6:00 веч. Бенджамін Френклін Кристал Болтум
Чеснат вул. при 9-й вул.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ з промовами виступлять:

представники Американського Уряду і Конгресу, адв. ІВАН ПАНЧУК з Дітроїту, Мич., Президент УККА проф. ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ з Вашингтона, Д.К., Президент СКВУ ПОСІНИ ЛІСОГІР з Джерсі Сіті, Н. Дж.
Майстер церемонії: о. шамб. МИРОСЛАВ ХАРИННА
Мистецька програма у виконанні солістів: ГАЛИНИ АНДРЕАДІС і ЛЕВА РЕПНАРОВИЧА

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

В суботу, 24-го жовтня — БЮРО БУДЕ ЗАКРИТЕ

В суботу, 24-го жовтня — БЮРО БУДЕ ЗАКРИТЕ

До уваги Членам Товариства „Рідна Школа“ в Ньюарку - Ірвінгтоні

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ Т-ВА
відбудуться
в п'ятницю, 30-го жовтня 1970 р.
о год. 7-й веч.
в УНДомі, 140 Prospect Ave. в Ірвінгтоні.
Просимо прибути численно і точно.

ГАЛЕРІЯ ІРИНИ СТЕЦУРИ
285 Central Park West, New York
ВИСТАВКА 30 АКВАРЕЛЬ „Париж-Рів'єра“ — 1970
ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА
Відкрита в неділю, 25 жовтня 1970
Від 5-8 год. веч., пізніше за
телеф. домовленням: (212) 787-4307

УВАГА!
Члени ОБВУА Нью Йорку і Околиці!
Закликаємо усіх членів ОБВУА в Нью Йорку і околиці взяти щорічний внесок, участь з програми в Помісних Богослужбах, які відбуваються з п'ятниці 3-го річчя смерті св. п. Д-РА СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО, Президента Української Народної Республіки в екзилі, в суботу, 17-го жовтня ч. р. і в понеділок, 19-го ч. р. в поодиноких українських церквах Великого Нью Йорку, а зокрема в Панахиді, яка буде відслужена в НЕДІЛЮ, 18-го жовтня ч. р. о год. 12:00 в полудне біля Порог, можна на українському цвинтарі св. Андрія в Батвін Брук, Н. Дж.
Управа ОБВУА-Відділ Нью Йорк

ДЕВ'ЯТА ІНДИВІДУАЛЬНА МАЛЯРСЬКА ВИСТАВКА МАРІЇ ГАРАСОВСЬКОЇ-ДАЧИШИН
— відбудеться —
в днях 13-22 Листопада 1970 р. в ЧИКАГО
Відкриття виставки: п'ятниця, 13-го листопада 1970 р. год. 8 веч. в Галерії „Леви“ при вул. 2353 W. Chicago Av.
Слово про мисткиню виголосить поетеса
ГАННА ЧЕРНІШ
Вступільний. Каталог \$1.00. Кава — Солодке.
Виставка відкрита кожного дня від 11 ранку — 10 веч.; у неділю: від 9 ранку — 10 веч.

ГЛАГОЛІ ІРИНИ СТЕЦУРИ
285 Central Park West, New York
ВИСТАВКА 30 АКВАРЕЛЬ „Париж-Рів'єра“ — 1970
ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА
Відкрита в неділю, 25 жовтня 1970
Від 5-8 год. веч., пізніше за
телеф. домовленням: (212) 787-4307

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
за упокій
бл. п. Романа Нордуби
інж. електрик
який помер 26 березня 1970 р. у Wayne, N.J. по довгий недугі.

Служба Божа відправиться в Newark, N.J. у церкві св. Івана Хрестителя при Sanford Ave. в СУБОТУ, 24-го ЖОВТНЯ, о год. 11-й ранку Родину, Приятелів і Знайомих запрошують:
Сестри: КЛІВДІЯ і СТЕФАНІЯ у Львові мати — ЄВГЕНІЯ.

В 40-й День відходу на вічний спочинок Незабутньої св. п. ІРИНИ ГНАТІВ складає 75 дол. на Українських Сиріт. Володимир і Євген КОТИКИ Люба і Роман ГАЛБЕВ Надія і Володимир КУХИ

Неділя, 18-го жовтня 1970 року
Год. 5-та по полудні
Зал: ІРВІНГТОН ГАН СКУЛ при вул. Клінтон
Громадянство Ньюарку та околиці, а головню Молодь, просимо про численну участь на так величаву, а рідкісну імпрезу.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ з нагоди 60-ліття існування Хору Церкви св. І. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

Передпродаж програмок в крамничках: Арка, Нью Йорк та „Дніпро“, Ньюарк.

У ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ ВІСТУПЛЯТЬ:
Сопрано МАРТА КОКОЛЬСЬКА-МУСІНЧУК — Нью Йорк Сент Опер.
ОСНІП СТЕЦУРА — соліст, бас-баритон та Хори: „Кобзар“, Філадельфія; „Думка“, Нью Йорк; Хор ім. А. Шептицького, Нью Йорк; „Воян“, Перт Амбоя та Едмунд та Хор-Юніти, Ньюарк.
Хори: „Думка“, хор ім. А. Шептицького, „Воян“ і хор церкви св. І. Хрестителя виконуватимуть твори проф. А. Гнатівича (Віденг) і спеціально виступлять під його диригентурою.

